

[Simonsen.]

leve op til den målsætning, der ligger i loven om arbejdsformidling, i samarbejde med arbejdsmarkedsnævnene. Vi skal have disse ting til at fungere, således at de kan blive det redskab, som der i folketinget i hvert fald tidligere har været bred enighed om at de burde være.

Jeg er meget bange for konsekvenserne, hvis man, fordi man ikke har støttet systemet og derfor ikke har fået det til at fungere rigtigt, nu begynder at undergrave det ved at give dispensationer, derved at man siger: ja men fagbevægelsen må formidle ved siden af. Det mener jeg ville være meget, meget farligt. Der kan være nogle særømråder, hvor jeg mener man skal være lempelig med hensyn til at lukke op. Vi har jo tidligere haft eksempler med dispensationer for bagere, sømænd osv., som har helt specielle forhold, og hvor mange forhold taler for, at de får lejlighed til selv at anvise arbejde. Men jeg må sige, at for de store, brede områder har jeg svært ved at forestille mig, hvorfor der skulle være en sådan adgang.

Jeg kan nævne et andet punkt, hvor jeg også mener at der kan være basis for en fleksibel politik, og det er i forholdet til vikarbureauerne. Jeg ved godt, at det er et uartigt ord i mange kredse, men jeg mener, det er vigtigt at gøre os klart også ud fra en arbejdsmarkedspolitisk målsætning, at den arbejdskraft, der lader sig anvise arbejde gennem vikarbureauer, den ønsker ikke at være til rådighed for arbejdsmarkedet permanent, men ønsker netop det kortvarige ophold på arbejdsmarkedet, og det er kun vikarbureauerne, der kan løse denne opgave. Lad os dog erkende, at der er nogle sær-opgaver, som kun kan løses af specialbureauer; men det store område mener jeg det vil være meget farligt at lave mere lempelige regler for.

Det, det drejer sig om her, er at vi får arbejdsformidlingssystemet op at stå, giver det mulighed for at fungere, såvel arbejdsformidlingskontorerne som arbejdsmarkedsnævnene, så vi kan leve op til den målsætning, vi vedtog i forbindelse med lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring i 1970. Vi er parat til at se på, hvordan vi kan støtte det, men vi er ikke parat til at lempe på selve hovedprincippet vedrørende

arbejdsformidlingen. Det ønsker vi at holde fast ved.

Derfor må vi afvise forslagene fra SF og kommunisterne. Jeg skal kun sige om de specifikke forslag fra socialistisk folkeparti, at her kan vi helt henholde os til den besvarelse, som arbejdsministeren har givet.

Iversen (CD):

Jeg vil gerne sige tak til arbejdsministeren for en grundig redegørelse. Det er naturligt at understrege, synes jeg, at den lov, der er gældende for arbejdsanvisning, blev forberedt og forelagt af en tidligere socialdemokratisk regering. Der kom et valg imellem, men lovforslaget blev genfremsat af den følgende VKR-regering og blev vedtaget med stort flertal. Senere er der foretaget en del hensigtsmæssige justeringer. Loven blev til, bl.a. fordi det system, man anvendte før 1969-loven, ikke var tilstrækkelig effektivt. Det var upraktisk, og det var tilsyneladende meget vanskeligt at anvise på tværs af de faglige skel. Jeg vil minde om, at før lovforslagets fremsættelse i sin tid førtes forhandlinger med arbejdsmarkedets parter, så de rimelige hensyn, der burde og skulle tages, blev altså taget. Det er altså ikke en lov, der er presset ned over hovedet på nogen. Der blev under forhandlingerne, så vidt jeg har kunnet konstatere, taget hensyn til de implicerede parter og taget hensyn til de argumenter, man havde at fremføre.

Fungerer det da så dårligt, at en tilbageførsel til situationen før 1969 eller en vidtgående ændring skulle være påkrævet? Vel, som udviklingen skrider frem, vil justeringer vel nok være hensigtsmæssige og naturlige. Men lovens målsætning er efter min opfattelse stadig væk i orden. Jeg tror, loven fungerer hensigtsmæssigt efter sit formål. Det var bl.a. hensigten at skabe en neutral formidling. At det så tager tid at indføre et nyt system, det er vist før set i historien, og det tror jeg ikke man kan ændre på. Som bekendt skal der mindst to parter til at samarbejde. Ikke alle virksomhedsledere er lige fleksible. Der findes vel også en og anden fagforeningsformand, der måske er lidt kantet; det kan vel også være tænkeligt, at en arbejdsformidlingschef kan synes at være kantet eller mangle fleksibilitet. Men mennesker er nu engang forskellige, og hvor